

sattes til 7 pCt. af Nettopræmierne for Forsikringer, tegnede inden Udgangen af 1915, og til 6 pCt. for Forsikringer, tegnede i 1916 og 1917, samt til 5 pCt. for Forsikringer, tegnede senere. — Til Bestemmelsen om Sikkerhedsfonden føjedes, at de af Aktionærer eller Garanter udstedte Forskrivninger for ikke indbetalt Aktie- eller Garantikapital kan ikke uden Forsikringsraadets Samtykke overdrages eller belaanes ved at stilles til Sikkerhed for et vedkommende Livforsikrings-selskab ydet Laan. — Bestemmelsen om Udlaan i faste Ejendomme af Forsikringsfondens Midler førtes tilbage til den Affattelse, som den havde i Regeringens Lovforslag. — Med Hensyn til Aktuaren tilføjedes, at hvis Forsikringsraadet finder Anledning til at nægte at godkende en af et Selskab foreslaaet Aktuar, skal det overfor Selskabet meddele de Grunde, det har til at nægte Godkendelsen. — Der indsattes en Bestemmelse om, at naar et Selskab i sine Tryksager omtaler andre Selskabs Forhold, skal disse Tryksager være underskrevne af Selskabets Direktør eller administrative Direktør, hvorhos det bestemtes, at naar det i Meddelelser, som et Selskab sender ud, omtales, at det giver Bonus, skal det udtrykkelig angives, hvilke Bonus-beløb Selskabet hidtil har betalt. (Ivar Berendsen og Keiser-Nielsen deltog ikke i Ændringsforslaget om dette sidste; om de øvrige Ændringsforslag var Udvalgets Medlemmer — i hvert Fald ved Forslagenes endelige Udformen ved 3die Behandling — blevet enige). — Fremdeles kan nævnes, at den af Landstinget indsatte Bestemmelse om, at Embedsmænd, hvem der paahviler Enkeforsørgelsespligt, efter Omstændighederne kan faa Tilladelse til oplyde denne Forpligtelse ved Afgivelse af Forsikringer i andre danske Selskaber end Staten, ændredes saaledes, at dertil fordres, at vedkommende mindst 5 Aar i Forvejen har tegnet saadan Forsikring. — Endelig kan nævnes, at den ovenfor angivne Bødestraf for Agenter sattes op til fra 200 til 4,000 Kr., som foreslaaet af Regeringen.

Endnu kan nævnes fra Folketingets Udvalgs Betænkning, at et Mindretal i Udvalget (Chr. Hansen, A. C. Meyer og Sigvald Olsen) udtaler, at det under denne Sags Behandling saavel i Tinget som i Udvalget »er blevet bestyrket i sin Opfattelse af det samfundsmæssigt rigtige og for en sund Udvikling»